

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
A REPUBLICII MOLDOVA**

**THE SUPREME COURT OF JUSTICE
OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA**

mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr.18,
Republica Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+ 373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Chișinău, P. Rareș, 18 street,
Republic of Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Nr. 3-10/16 din 20.12.16

**Domnului Alexandru Tănase
Președintele Curții Constituționale a RM**

Prin prezenta, în baza încheierii din 15.12.2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, vă expediază sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului 307 din Codul penal.

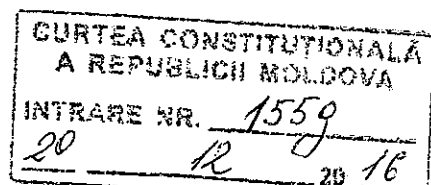
Anexă: sesizarea și copia încheierii nr.3-10/2016 din 15 decembrie 2016, *dosar nr. 3-10/16 - 2 vol.*

Cu respect,

**Președintele Interimar al Colegiului civil,
comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție**

V.Doagă

Ex: T.Bradu

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului 307 din Codul penal

La 24 mai 2016, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, prin care s-a solicitat acordul pentru pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Curții de Apel Chișinău, doamna Domnica Manole.

În susținerea acestei sesizări, Procurorul General interimar a menționat că, la 23 mai 2016, în Registrul nr. 1 de evidență a cererilor și comunicărilor despre infracțiuni al Procuraturii Generale, a fost înregistrată sesizarea privind preținsele acțiuni ilicite, comise de către judecătorul Curții de Apel Chișinău – Domnica Manole, la examinarea unei pricini civile, exprimate prin pronunțarea cu bunăștiință de către un judecător a unei hotărâri contrare legii.

Procurorul General interimar a susținut că, la 4 aprilie 2016, Grupul de inițiativă pentru desfășurarea referendumului republican constituțional, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Electorale Centrale, solicitând anularea Hotărârii nr. 4608 din 30 martie 2016 cu privire la rezultatele verificării listelor de subscripție prezentate de Grupul de inițiativă pentru desfășurarea referendumului republican constituțional și obligarea Comisiei Electorale Centrale să adopte o hotărâre cu privire la inițierea referendumului republican constituțional.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016, judecătorul Domnica Manole a dispus anularea Hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 4608 din 30 martie 2016 cu privire la rezultatele verificării listelor de subscripție prezentate de Grupul de inițiativă pentru desfășurarea referendumului republican constituțional și a obligat Comisia Electorală Centrală să adopte o hotărâre cu privire la inițierea referendumului republican constituțional pentru revizuirea Constituției Republicii Moldova.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2016, a fost admis recursul declarat de Comisia Electorală Centrală, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 aprilie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Grupul de inițiativă pentru desfășurarea referendumului republican constituțional privind anularea Hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 4608 din 30 martie 2016 cu privire la rezultatele verificării listelor de subscripție prezentate de Grupul de inițiativă pentru desfășurarea referendumului republican constituțional și obligarea Comisiei Electorale Centrale de a adopta o hotărâre cu privire la inițierea referendumului republican constituțional.

În această sesizare, s-a făcut trimitere la faptul că la judecarea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat interpretarea eronată de către prima instanță a normelor legale și aplicarea de către instanța inferioară a unei legi abrogate și depășirea limitelor

împuternicirilor date acesteia prin interpretarea Constituției și obligarea recurentului de a adopta un act.

În temeiul circumstanțelor respective, Procurorul General interimar a indicat asupra existenței unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea de către judecătorul Curții de Apel Chișinău, doamna Domnica Manole, a infracțiunii prevăzute de articolul 307 alin. (1) din Codul penal, adică pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri contrare legii.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 369/17 din 31 mai 2016, s-a admis sesizarea Procurorului General Interimar și s-a dat acordul pentru pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Curții de Apel Chișinău, doamna Domnica Manole.

La 13 iunie 2016, doamna Domnica Manole a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 368/17 și 369/17 din 31 mai 2016.

Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată din oficiu și are ca obiect dispozițiile articolului 307 („Pronunțarea unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri contrare legii”) din Codul penal. Prin Hotărârea nr. 369/17 din 31 mai 2016 cu privire la o sesizare a Procurorului General interimar, Consiliul Superior al Magistraturii și-a dat acordul pentru pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a dnei Domnica Manole, judecătoare a Curții de Apel Chișinău, dată fiind „pronunțarea cu bună-știință de către aceasta a unei hotărâri contrare legii”. Declararea legalității sau a ilegalității Hotărârii contestate a Consiliului Superior al Magistraturii în cauza în care este ridicată prezenta excepție va depinde de caracterul constituțional sau neconstituțional al dispozițiilor articolului 307 din Codul penal, pentru că Hotărârea îi limitează judecătoarei Domnica Manole anumite drepturi, prin invocarea acestui articol. Există o legătură de cauzalitate directă între constituționalitatea sau neconstituționalitatea acestui articol de lege și soluția care va fi pronunțată de către Colegiul Curții Supreme de Justiție în această speță.

Articolul 307 din Codul penal al Republicii Moldova incriminează **pronunțarea unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri contrare legii** sau, cum mai este denumită această faptă, *pervertirea justiției*. Comiterea ei se pedepsește cu amendă sau cu închisoare de până la cinci ani. În varianta sa agravată, fapta se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră că existența acestei infracțiuni în Codul penal al Republicii Moldova contravine articolelor 6, 22 și 116 alin. (1) din Constituție. Aceste articole garantează principiul separației puterilor în stat, neretroactivitatea legii penale și, respectiv, principiul independenței judecătorilor.

Ideile de bază generale fixate în actele internaționale relevante pentru prezenta sesizare prevăd următoarele:

Interpretarea dreptului, stabilirea faptelor sau evaluarea probelor de către judecători în soluționarea cazurilor din fața lor nu trebuie să atragă răspunderea lor penală, cu excepția situațiilor în care există rea-intenție. Atunci când nu-și exercită funcțiile judiciare, judecătorii pot răspunde civil, penal și contravențional, ca orice alt cetățean. (Recomandarea Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei CM/Rec(2010)12, paragrafele 68 și 71);

Judecătorii care comit, în desfășurarea funcției lor, o infracțiune (e.g. luarea de mită) nu pot beneficia de imunitate în cazul unui proces penal ordinar (Opinia nr. 3 a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni al Consiliului Europei, paragraful 52);

Judecătorii trebuie să se bucure de imunitate personală în cazul proceselor civile privind despăgubirile materiale pentru actele incorecte sau omisiunile din exercițiul funcției lor judiciare (Principiile de bază referitoare la independența judiciarului, adoptate la cel de-al șaptelea congres al Națiunilor Unite privind prevenirea comiterii de infracțiuni și tratamentul infractorilor, ținut la Milano, 26 august-6 septembrie 1985 și aprobate prin rezoluțiile Adunării Generale 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985, paragraful 16);

Magistrații (judecătorii, procurorii și ofițerii de investigație) nu ar trebui să beneficieze de imunitate generală [...]. **Potrivit standardelor generale, aceștia au nevoie, cu siguranță, de protecție în fața proceselor civile pentru actele întocmite cu bună-credință în realizarea funcțiilor lor.** Totuși, ei nu ar trebui să beneficieze de o imunitate generală care să-i protejeze de urmărirea penală pentru comiterea de acte penale pentru care trebuie să răspundă în fața tribunalelor.” (Comisia de la Veneția, Memorandum – Reforma sistemului judiciar din Bulgaria: concluzii, CDL - AD(2003)012, paragraful 15, sub. a; a se vedea și Opinia comună referitoare la proiectul de amendare a legii privind activitatea și statutul judecătorului și a altor acte legislative din Ucraina, CDL-AD(2011)033, paragraful 39; Opinia cu referire la proiectul Legii privind judecătorii și procurorii din Turcia, CDL-AD(2011)004, paragraful 88; Opinia referitoare la Legea CLI din 2011 privind Curtea Constituțională a Ungariei – CDL-AD(2012)009, paragraful 14);

[Deși punctele 3 și 4 fac referire la imunitatea în cazul proceselor civile, ele sunt relevante și pentru procesele penale intentate judecătorilor pentru actele întocmite cu bună-credință în realizarea funcțiilor lor, în baza argumentului logic *a fortiori*.]

Este incontestabil faptul că judecătorii trebuie protejați de influențele externe inoportune. În acest sens, ei trebuie să se bucure de o imunitate funcțională (și numai funcțională), **o imunitate față de urmărirea actelor întocmite în exercițiul funcției lor, cu excepția comiterii unei infracțiuni cu intenție** (e.g. luarea de mită) (Comisia de la Veneția, Raport privind independența sistemului judiciar, Partea I: Independența judecătorilor, CDL-AD(2010)004, paragraful 61);

Imunitatea judecătorilor în fața răspunderii este o condiție necesară a independenței lor, atunci când exercită activități judiciare (Grupul de state împotriva corupției, Imunitățile oficialilor publici ca posibile obstacole în lupta

contra corupției, în *Lecții învățate din cele trei Runde de Evaluare (2000-2010) – Articole tematice*, p. 43).

I. Deși nu putem vorbi despre o opinie unanimă în rândul organizațiilor internaționale în privința caracterului inoportun al infracțiunii de pervertire a justiției comise de către judecători, remarcăm, în general, existența unui *consens european negativ*. Din câte cunoaștem, **această infracțiune nu există în legislațiile penale ale statelor din Uniunea Europeană**, cu excepția Germaniei.

Codul penal german o definește, la articolul 339, după cum urmează:

„Un judecător, un alt funcționar public sau un arbitru care se face vinovat, în cursul gestionării sau soluționării unei chestiuni juridice, de pervertirea bunului mers al justiției în beneficiul său sau în detrimentul unei părți, va fi sancționat cu o pedeapsă privativă de libertate de la unu la cinci ani.”

Infracțiunea de pervertire a justiției din Codul penal german presupune existența unei încălcări fundamentale în procesul de administrare a justiției, care poate fi constatată numai acolo unde există intenție, precum și consecințe grave. Totuși, unii juriști consideră că această faptă a fost incriminată pentru a-i trage la răspundere, după unificarea celor două Germanii, pe judecătorii care au abuzat în mod manifest, în timpul regimului Partidului Unic din Republica Democrată Germană, de funcția lor judiciară, **situație care a condus la grave încălcări ale drepturilor omului**, ca de exemplu condamnările la pedeapsa capitală și admiterea probelor obținute prin aplicarea torturii (a se vedea Anja Seibert-Fohr, *Judicial Independence in Germany*, p. 495, în *Judicial Independence in Transition*, ed. Anja Seibert-Fohr, Heidelberg: Springer, 2012). Statisticile denotă caducitatea acestei instituții juridice penale în cazul judecătorilor care au pervertit justiția după 1990 (a se vedea M. Hoenigs, *Der Straftatbestand der Rechtsbeugung: Ein normativer Antagonismus zum Verfassungsprinzip der richterlichen Unabhängigkeit*, KritV 303, 2009, pp. 304-305).

În aceeași ordine de idei, profesorul de la Yale și fostul judecător al Curții Constituționale Federale a Germaniei Dieter Grimm susține următoarele (*Constituții, curți constituționale și interpretarea constituțională la interfața dintre drept și politică*, Noua Revistă de Drepturile Omului nr. 3/2016, p. 100, trad. Oana Ștefănescu și Lucian Bojin):

„Comportamentele grave precum corupția pot fi, desigur, interzise și incriminate ca infracțiuni. Dar experiența demonstrează că este greu să lupți împotriva corupției din sistemul judiciar atunci când corupția este obișnuită printre politicieni și societate. Aceasta pare să constituie o problemă serioasă în democrațiile noi. În același sens, este justificată și incriminarea *pervertirii justiției*. Însă nu este ușor de distins între *pervertirea justiției* și interpretarea greșită sau discutabilă a legii. Din acest motiv, condamnările pentru comiterea de *pervertire a justiției* sunt rare.” (a se vedea S. Ziemann, *Case-Reports-Judge Schill Case* (BGHSt 47, 105, 4 sept. 2001), în R.A. Miller & P.C. Zumbansen (eds.), *Annual of German & European Law*, vol. 458, nr. 1, 2003).

Revenind la argumentul consensului european negativ, Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră incidentă **obligația statului Republica Moldova de**

a-și îmbunătăți legitimitatea politică, adică obligația sa de a se alina la bunele practici europene. Autoritățile Republicii Moldova și-ar spori legitimitatea politică dacă ar promova o ordine juridică efectivă inspirată de valorile europene, care ar împiedica degradarea democrației sale și a preeminenței dreptului prin contracararea unei amenințări la adresa separației puterilor și a independenței reale a judecătorilor.

II. În afară de argumentul consensului european negativ, Colegiul Curții Supreme de Justiție subliniază riscul așa-numitului *efect de răcire* (*chilling effect*) în situațiile în care au loc derogări „generoase” de la principiul imunității funcționale a judecătorilor. Acest risc se manifestă în special prin descurajarea judecătorului de a pronunța o hotărâre conform propriei lui convingeri, de frica urmării sale penale în baza articolului 307 din Codul penal. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit, în Hotărârea nr. 22 din 5 septembrie 2013, paragraful 54 că „Judecătorul, în calitate de deținător al autorității judecătorești, trebuie să-și poată exercita funcția sa în deplină independență, în raport cu toate constrângerile, forțele de natură socială, economică și politică și chiar în raport cu alți judecători și în raport cu administrația judecătorească”.

În acest sens, trebuie avută în vedere situația delicată a judecătorilor din Republica Moldova (a se vedea Comisia Internațională a Juriștilor, Reformând judiciarul din Moldova: perspective și provocări, Geneva (2013), p. 39). Și Comisia de la Veneția a subliniat în Raportul ei privind independența judiciarului faptul că judecătorii dintr-un număr de state din estul Europei se află într-o poziție dezavantajată, în special în relație cu procurorii (a se vedea Raportul privind standardele europene referitoare la independența sistemului judiciar: Partea a II-a - Procuratura (CDL-AD(2010)040), Secțiunea I: Pericolele competențelor excesive ale procuraturii pentru independența judiciarului). Acest fapt a fost reconfirmat prin Opinia *amicus curiae* a Comisiei privind imunitatea judecătorilor pentru Curtea Constituțională a Republicii Moldova nr. 698/2012 din 11 martie 2013. Adesea, judecătorii nici nu pun la îndoială rechizitoriile înaintate de către procuror, fapt care conduce la pronunțarea unui număr mare de condamnări. Comisia de la Veneția atenționează că judecătorii trebuie să depășească această „simpatie pentru procurori”, prin consolidarea imunității lor funcționale și, deci, a independenței lor, garantată de articolul 116 alin. (1) din Constituție.

Imunitatea funcțională îi protejează pe judecători împotriva influențelor grupurilor politice, a provocărilor, a represaliilor sau presiunilor externe (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 23 iunie 2015, paragraful 43). De fapt, imunitatea funcțională asigură stabilizarea administrării justiției prin limitarea posibilității de exercitare a influenței factorilor din afara acestui proces. Mecanismul constituie o garanție a separației judiciarului de celelalte puteri. Mai mult, scopul lui este să protejeze integritatea judecătorilor în fața unei eventuale răzbunări din partea persoanelor care au fost judecate contrar așteptărilor lor.

Potrivit paragrafului 15 al Hotărârii Tribunalului Constituțional al Poloniei din 28 noiembrie 2007 privind procedura derogării de la imunitatea judiciară (OTK

ZU 2007, nr. 10A, item 129), **importanța imunității judecătorești este una remarcabilă în statele în care democrația și mecanismele concepute pentru separarea puterilor nu au fost consolidate încă.** Independența judecătorilor poate exista și fără nevoia instituirii imunității lor în statele cu o democrație matură, care înțeleg și aplică ireproșabil principiul separației puterilor și care dau dovadă de o înaltă cultură juridică și politică, de vreme ce acești factori diminuează riscul politic al **abuzului față de judecători, date fiind soluțiile pronunțate de către aceștia în anumite hotărâri.**

III. În același spirit, Colegiul Curții Supreme de Justiție observă, de exemplu, că **dacă o sentință atacată cu apel este casată de către instanța superioară, judecătorul care a pronunțat sentința poate fi urmărit și condamnat în baza articolului 307 din Codul penal.** Alineatul (1) al acestui articol prevede ca element material al infracțiunii **pronunțarea** unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii **cu bună-știință de către judecător.** Este greu să se imagineze un judecător care pronunță o sentință altfel decât cu „bună-știință”. Totuși, termenul poate fi aplicat în mod imprevizibil. Prin urmare, judecătorii ale căror sentințe au fost casate de instanțele superioare după verificarea legalității și temeiniciei acestora, adică judecătorii care au greșit în interpretarea legii, pot fi sancționați penal. Această soluție conduce la situația în care sistemul judiciar din Republica Moldova ar putea rămâne fără o parte a judecătorilor săi, întrucât, de multe ori, adevărul judiciar nu este unul singur. Prin urmare, Colegiul Curții Supreme de Justiție sugerează o posibilă încălcare a cerinței **calității legii penale** în discuție, care decurge din articolul 22 din Constituție. Practic, discreția Procurorului General, care solicită acceptul pentru începerea urmăririi penale, cea a Consiliului Superior al Magistraturii, care își dă acceptul în acest sens, și cea a judecătorilor care decid încălcarea articolului 307 din Codul penal de către colegii lor judecători nu este una clar delimitată și poate conduce la soluții arbitrării, fapt inadmisibil în lumina articolului 22 din Constituție și a obligațiilor pe care le are Republica Moldova în baza articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Legea penală trebuie să indice întinderea oricărei asemenea discreții conferite autorităților competente și maniera exercițiului ei cu o suficientă claritate pentru a-i acorda persoanei protecția adecvată împotriva ingerințelor arbitrare, având în vedere scopul legitim al măsurii în discuție (a se vedea, de exemplu, principiile enumerate în *Vasiliauskas v. Lituania* [MC], 20 octombrie 2015, §§ 153-161).

IV. În mod cert, judecătorii, ca orice alte persoane, trebuie pedepsiți pentru infracțiunile pe care le comit, fie că provoacă un accident atunci când se află în stare de ebrietate, fie că iau mită pentru pronunțarea unor hotărâri favorabile mituitorului. Nicio faptă penală nu trebuie să fie protejată de imunitate în fața răspunderii. Însă această afirmație generală trebuie detaliată atunci când normele penale sunt formulate prea vag, cum ar fi „pronunțarea cu bună-știință a unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri contrare legii” (a se vedea Opinia Comisiei de la Veneția privind Legea răspunderii disciplinare și a urmăririi disciplinare în cazul judecătorilor de drept comun din Georgia (CDL - AD(2007)009)).

Judecătorii nu trebuie să fie inhibați de faptul că, după exercitarea funcției lor judiciare, s-ar putea să se găsească cineva care nu acceptă interpretările pe care le-au dat aceștia și care ar face uz de articolul 307 din Codul penal.

În concluzie, având în vedere argumentul consensului european negativ, argumentul efectului de răcire și argumentul neîndeplinirii condiției calității legii de articolul 307 din Codul penal, judecătorii trebuie să se bucure de o imunitate funcțională, adică de imunitate față de urmărirea penală doar în cazul actelor legale efectuate în exercițiul funcției lor. În această privință, corupția pasivă, traficul de influență și alte infracțiuni similare nu pot fi considerate acte comise în exercițiul legal al funcției judiciare. Din aceste motive, Colegiul Curții Supreme de Justiție consideră că articolul 307 din Codul penal trebuie declarat neconstituțional, pentru că este contrar articolelor 6, 22 și 116 alin. (1) din Constituție.

Președintele compeltului Curții Supreme de Justiție
pentru examinarea contestațiilor împotriva
hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii

Iulia Sîrcu

ÎN C H E I E R E

În numele legii

15 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte ședinței, judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

Sveatoslav Moldovan

Ion Druță

asistent judiciar - Stratan Natalia

examinând în ședință publică problema ridicării excepției de neconstituționalitate,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Manole Domnica împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 368/17 din 31 mai 2016 „Cu privire la propunerea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător” și hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 369/17 din 31 mai 2016 „Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător”,

c o n s t a t ă

La 13 iunie 2016, Manole Domnica, prin intermediul avocatului Mihailov-Moraru Veronica (mandat nr. 0904312) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, completînd-o la 14 septembrie 2016, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 368/17 din 31 mai 2016 „Cu privire la propunerea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui

judecător”, și hotărîri nr. 369/17 din 31 mai 2016 „Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător”.

În conformitate cu art. 12¹ CPC, *„Dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție”*.

Conform art. 2 lit. b) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 789 din 26 martie 1996, *„Curtea Supremă de Justiție sesizează, din oficiu sau la propunerea instanțelor judecătorești, Curtea Constituțională pentru a se pronunța asupra constituționalității actelor juridice”*.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, *„Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție”*.

Avînd în susținere normele legale enunțate, Colegiul Curții Supreme de Justiție a sesizat că în privința art. 307 Cod Penal al Republicii Moldova, care prevede fapta infracțională - pronunțarea unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărîri contrare legii, există dubii cu privire la corespunderea acestei norme prevederilor constituționale și anume, art. 6, 22 și 116 alin. (1) din Constituție.

Totodată, deși art. 307 Cod Penal al Republicii Moldova nu este o normă de aplicare directă în soluționarea cauzei, Colegiul menționează că în baza normei respective a fost formulată sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, prin care s-a solicitat eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Domnica Manole, în temeiul căreia a fost adoptată hotărîrea CSM nr. 369/17 din 31 mai 2016, legalitatea căreia constituie obiectul prezentului litigiu.

În conformitate cu art. 260 alin. (1) lit. e) CPC, *„Instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate”*.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (3) CPC, *„Din momentul emiterii de către instanță a încheierii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și pînă la adoptarea hotărîrii de către Curtea Constituțională, procedura de examinare a pricinii sau de executare a hotărîrii pronunțate se suspendă”*.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, pentru justa soluționare a cauzei Colegiul consideră necesar de a ridica din oficiu excepția de neconstituționalitate în privința art. 307 Cod Penal al Republicii Moldova, de a sesiza Curtea Constituțională în vederea efectuării controlului constituționalității și de a suspenda procesul în prezenta pricină civilă, pînă la pronunțarea Curții Constituționale pe marginea respectivei sesizări.

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 2 lit. b) din Legea cu privire la Curtea Supremă de justiție, art. 12¹,

260 alin. (1) lit. e), art. 269-270 CPC, Colegiul Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

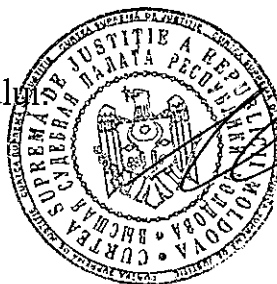
Se ridică din oficiu excepția de neconstituționalitate în privința art. 307 Cod Penal al Republicii Moldova.

Se suspendă procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Manole Domnica împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 368/17 din 31 mai 2016 „Cu privire la propunerea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu, privind examinarea în ședință închisă a sesizării Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător” și hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 369/17 din 31 mai 2016 „Cu privire la sesizarea Procurorului General interimar, Eduard Harunjen, referitor la eliberarea acordului la pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a unui judecător”.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte ședinței, judecătorul	/semnătură/	Iulia Sîrcu
Judecătorii	/semnătură/	Iuliana Oprea
	/semnătură/	Galina Stratulat
	/semnătură/	Ala Cobăneanu
	/semnătură/	Maria Ghervas
	/semnătură/	Mariana Pitic
	/semnătură/	Dumitru Mardari
	/semnătură/	Sveatoslav Moldovan
	/semnătură/	Ion Druță

Copia corespunde originalului
Judecător

Ion Druță